Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

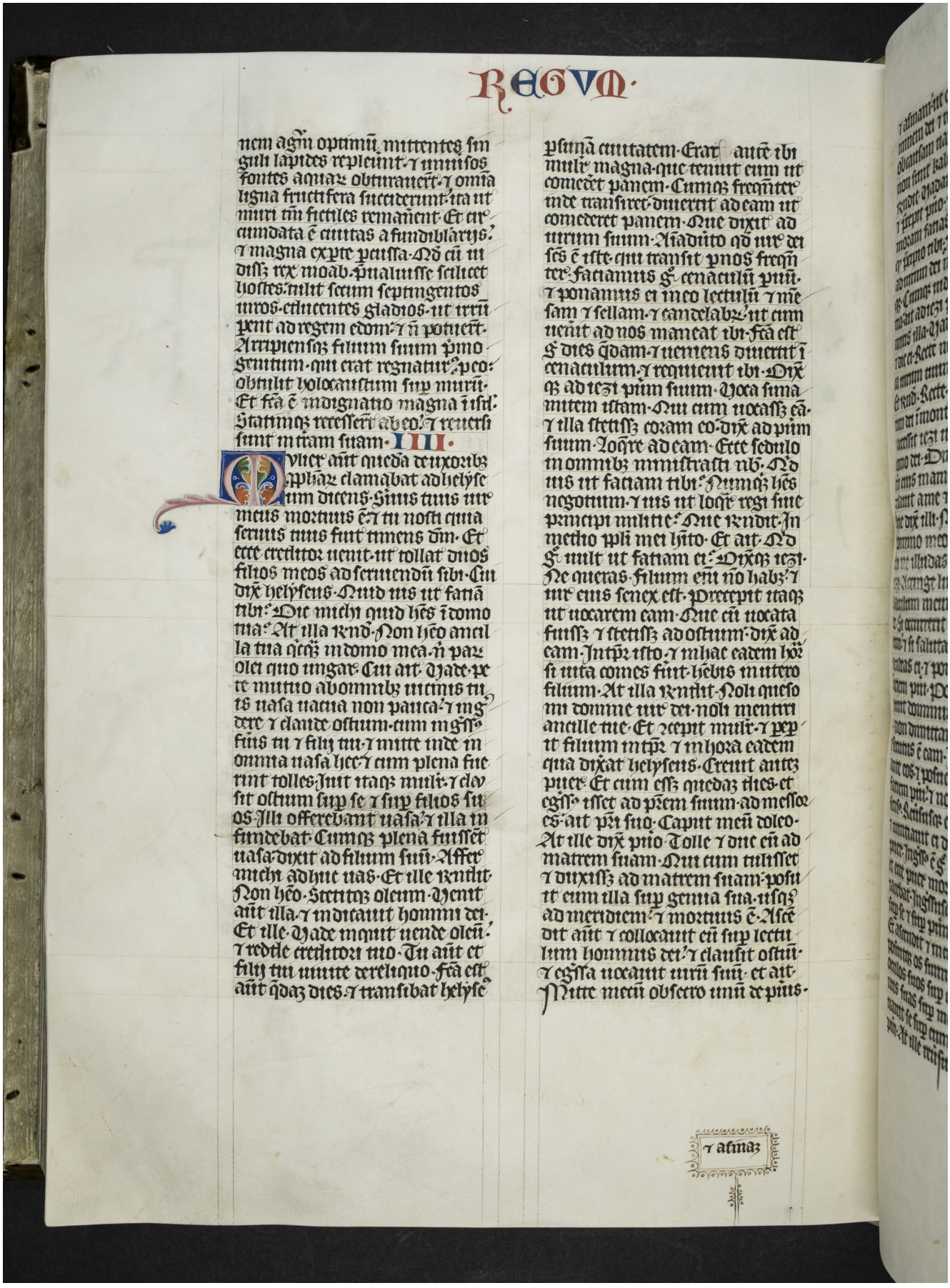

REGVM.

nem agñ optimũ mittentes sin
guli lapides repleint. ⁊ unnisos
fontes aquaꝝ obtuanerẽt. ⁊ omĩa
ligna fructifera succederunt. ita ut
muri cũ fictiles remanẽt. Et ar
cumdata ẽ ciuitas a fundibularijs.
⁊ magna expte passa. Nõ cũ ui
disꝫ rex moab. ꝓualuisse sciret
uoltes. tulit secum septingentos
uiros. ethicentes gladios. ut irrũ
pent ad regem edom. ⁊ ñ potuerẽt.
Arripiensꝫ filium suum ꝓmo
genitum. qui erat regnaturꝰ. pro eo.
obtulit holocaustum sup murũ.
Et fa ẽ indignatio magna i isl.
Statimꝫ recesserũt ab eo. ⁊ reuersi
sunt in tram suam. IIII.

Mulier aũt quedã de uxoribꝰ
pphaꝝ clamabat ad helyse
um dicens. Seruus tuus uir
meus mortuus ẽ. ⁊ tu nosti quia
seruus tuus fuit timens dñm. Et
ecce creditor uenit. ut tollat duos
filios meos ad seruiendũ sibi. Cui
dixẽ helyseus. Quid tibi faciam.
dic mihi. quid hẽs in domo
tua. At illa resp. Non hẽo ancil
la tua ꝙcꝫ in domo mea. ñ pau
lei quo ungar. Cui ait. Vade pe
te mutuo ab omnibꝫ uicinis tu
is uasa uacua non pauca. ⁊ ingꝛ
dere. ⁊ claude ostium cum ingssꝰ
fuis tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte inde in
omnia uasa hec. ⁊ cum plena fue
rint tolles. Iuit itaꝫ mulier. ⁊ clau
sit ostium sup se ⁊ sup filios suos. Illi offerebant uasa. ⁊ illa infundebat. Cumꝫ plena fuissẽt
uasa. dixit ad filium suũ. Affer
mihi adhuc uas. Et ille respondit.
Non hẽo. Stetitꝫ oleum. Venit
aũt illa. ⁊ indicauit homini dei.
Et ille. Vade inquit uende oleũ.
⁊ redde creditori tuo. Tu aũt et
filij tui uiuite de reliquo. Fa ctꝫ
aũt ꝙdaꝫ dies. ⁊ transibat helyse
us ciuitatem. Erat autẽ ibi
mulier magna. quę tenuit eum ut
comederet panem. Cumꝫ frequẽter
inde transiret. diuertit ad eam ut
comederet panem. Que dixit ad
uirum suum. Animaduerto qđ uir dei
sanctus ẽ iste. qui transit nos frequẽ
ter. faciamus ei cenaculũ paruũ.
⁊ ponamus ei in eo lectulũ ⁊ mẽ
sam ⁊ sellam. ⁊ candelabꝝ. ut cum
uenit ad nos maneat ibi. Factꝫ est
ꝙ dies ꝙdam. ⁊ ueniens diuertit i
cenaculum. ⁊ requieuit ibi. Dixẽ
qꝫ ad iezi puerum suum. Voca sunã
mitem istam. Qui cum uocassꝫ eã.
⁊ illa stetissꝫ coram eo. dixẽ ad puꝝ
suum. Loqre ad eam. Ecce sedulo
nobis ministrasti nũc. Quid
uis ut faciam tibi. Numꝫ hẽs
negotium. ⁊ uis ut loqr̃ regi uel
principi militie. Que respondit. In
medio ppli mei habito. Et ait. Quid
ꝙ. multi ut faciam ei. Dixẽqꝫ iezi.
Ne quaeras. Filium enim non habz. ⁊
uir eius senex est. Precepit itaꝫ
ut uocarem eam. Que cũ uocata
fuissꝫ ⁊ stetissꝫ ad ostium. dixẽ ad
eam. Iuxta tempus istud. ⁊ in hac eadem hora
si uita comes fuerit. habes in utero
filium. At illa respondit. Noli quaeso
mi domine mi dei. noli mentiri
ancille tue. Et concepit mulier. ⁊ pepe
rit filium in tpe. ⁊ in hora eadem
qua dixerat helyseus. Creuit puerꝫ
puer. Et cum essꝫ quodaꝫ dies. et
egressus esset ad patrem suum. ad messo
res. ait patri suo. Caput meum doleo.
At ille dixẽ puero. Tolle ⁊ duc eum ad
matrem suam. Qui cum tulisset
⁊ duxisꝫ ad matrem suam. posu
it eum illa sup genua sua. usqꝫ
ad meridiem. ⁊ mortuus ẽ. Ascẽ
dit aũt ⁊ collocauit eum sup lectu
lum hominis dei. ⁊ clausit ostiũ.
⁊ egressa uocauit uirũ suum. et ait.
Mitte mecum obsecro unum de pue-

⁊ alias